

فہرست کوہا

نمکی عنوان کرد: خوشبختانه با هوشمندی مردم و به صحنه آمدن همه دست‌اندرکاران و خبرسازی همه دستگاهها و اشراف مدیران ما این پیک و خیزآتی بیماری را هم به خوبی کنترل می‌کنیم. از مردم تمنامی کنم بیشتر همراهی کرده و به اراده ماد، کاهش آلودگی، کمک کننده به های حاممه‌دهی، الالاغم، گکنیم تعیین شد.^{۱/ابنا}

لایم را به میدان آورده ایم اما واقعیت این است که هفته سختی را در پیش داریم و با بررسی ابیدمیولوژیک از رصدهای ملی و بین المللی روند را به گونه‌ای می‌بینیم که اصل بسیاری از هفتاه را آغاز می‌کند.

سعید نمکی، وزیر بهداشت با بیان این که بیک اصلی شیوع کرونا در هفته و زوهای آتی است، گفت: ممکن است در بیش از ۲۱ تا ۲۲ استان موارد مثبت زارش شده را در روزهای آینده داشته باشیم به همین دلیل مدارس کل کشور تا پوشنبه تعطیلاً خواهد بود.

نهایی که حال امروز ما را به حال دیروزمان در جبهه‌های نبرد ربط می‌دهند اما تصویر را دو بخش کرده اند و رزمندۀ ها با ماسک‌های درشت روی صورت شان را نشانده اند کنار کادر درمانی ماسک زده. در تصویری دیگر کارگران کارخانه تولید ماسک دارند می‌بیند و می‌دوزند و این تصویری چسبیده است به زنان دوزنده پشت جبهه‌ها در دفاع مقدس.

لابه لای این همه تصویر اما کنجی از دل فضای مجازی برای پرسنل ارتشی که روژهای گذشته مغلوب کرونا شدند می‌تپد، برای رامین و نرگس، برای دو پرسنل ارتشی که رفتن شان برای ساخت بود. نرگس در صفحه یک کاربر دارد با خودکارش روی کاغذی می‌نویسد و دست را مستون سرکردۀ است، آزاد رها و برایش نوشته‌اند: «مرگ لکه سیاهی بود روی روپوش‌های سفیدمان. در آغوشش گرفتیم و مظلومانه مردیم تا ایران زنده بماند» و البته کسی در طرحی چشم‌نواز با خطی خوش روی صفحه‌ای از دفترچه نامین اجتماعی نوشته است: «گرفته حال مرا بازم نبود نگاهت / بیچ نسخه‌ای از قرص چشم‌های سیاهت که باشد آشناست، است بتاء، فکاء، هاء، آ، دهستا، فقید.

خوب مهربانی

وقتی در این طرح‌ها کادر درمانی دارند از زیر قرآن رزم‌نده‌ای خود می‌شوند، وقتی در تلفیقی زیبا از عکس و طرح، زنی که معلوم است مادر است، دارد برای عزیزش که پرستار است بند ماسک را محکم می‌کند، وقتی یک پیشک و یک زمnde هر دو ماسک زده پشت به پشت هم داده‌اند و دیروز و امروز رابه هم گره زده‌اند، وقتی شهید حججی و یک آتش‌نشان و یک پرستار هرسه به میله پرچم سه رنگ قشنگ ایران چنگ زده‌اند و لبخند می‌زنند، وقتی در یکی از این طرح‌ها نیمی از بدн، او نیفورم پژشکی دارد و نیم دیگر شلباس سربازی و روی آتیکت سینه‌اش نوشته است سرباز وطن، وقتی پرستاری سینه‌خیز از میدان می‌بین و گذر سیم‌های خاردار می‌گذرد و به بمپ کرونامی رسید تا خنثایش کند، در همه این لحظات که این تصاویر و نقش‌ها از جلوی چشم‌ها می‌گذرد حس خوب بودن زیر سایه این همه مهربانی زیر دندان مزده‌مزه می‌شود. کرونا برای کشورمان خوش بین بوده، این بیماری دوستان و آشنایان و عزیزانمان را زماگرفته، به جان ایران عزیzman افتاده ولی این حرکتی که خودگوش آغاز شده و حاشیه‌های کرونالاز متن آن قوی تر کرده، قوت قلی است برای ما، مردم کشورمان هم‌دل شده‌اند، انگار دوباره دارد سرمایه‌های اجتماعی تقوقیت می‌شود و مردم ایران می‌شوند همان جماعت تشییع پیکر شهید حججی، مراسم حاج قاسم، مردم روزگار نشیعی سیل در شرق و غرب و جنوب کشور، همان مردم روزهای سیل در شرق و غرب و جنوب کشور، همان

A composite image consisting of two panels. The top panel is a photograph showing a person in a full-body white protective suit and a respirator mask, with a green biohazard symbol on the back of their neck. They are being assisted by other individuals, one of whom is wearing a black balaclava. The bottom panel is a cartoon illustration of a scientist in a white lab coat and blue gloves working with a green, spiky microorganism in a petri dish.

ندردانی از کادر درمان بیمارستان هاست
مضای مجازی پرشده از طرح و عکس هایی که مضمون تمامی شان

سرپازان سپید پوش

راهی شان می کردند، به آن برهه حساس، به نهر اسیدن ها،
به ماندن ها و جان فکاردن ها و آن همه سینه سپر کردن ها.

برخی از طرح‌ها حرفه‌ای‌اند، کارگرافیست‌های با تجربه،
برخی طرح‌ها معلوم است کار مبتدی‌هاست، برخی نیز
که شعرند و پر از شعور و برخی هم عکس، عکس از یک
گوکوشی پیش‌کی در کنار قلبی قرمز و خوش رنگ و لعاب،
عکسی از کادر درمانی که دو انگشت را به نشانه پیروزی بالا
آورده‌اند، حتی عکسی از کسی بادستکش جراحی که بادو
دست قلی ساخته و در دنیای مجازی نثار کسانی کرده که
این روزهال القب شان شده است مدافعان وطن.

این قلم قدردان است

هر کسی به قدر و سعی خویش کوشیده و هر کسی قلمی
برداشته و نقشی زده. کسی یک جهادگر و یک پژوهش را در
دوراهی سیل و کرونا گذاشته که یکی بیل به دست و یکی
گوشی به گوش یکی ازد راه را برگزیده اند، کسی هم برای یک
پرستار دو بال سفید کشیده و فرشته ترسیم شده، کسی
نیز از این شعر هوشنگ ابتهاج مدد گرفته که «ازبان عاشقان
چشم است و چشم از دل نشان دارد» و به چشم های
پرستار اشاره کرده که تنها جای صورت اوست که از پس
لباس های سرتاپ پوشیده این روزهایش دیده می شود.
پرستار اراکی که پشت او نیفورم مخصوص مقابله با
کروناش نوشه «گرنگه دار من آن است که من می دانم /
شیشه را در بغل سنگ نگه می دارد» سوزه فعل دیگری
در فضای مجازی است که از این پرستار یک قهرمان شجاع
ساخته که: «ذ است د، خط مقدمه حنگ باگ منا.

میان این همه خبر بد، میان دنیای حاکستری شایعات، لبه‌لای این همه موج منفی و هراس از کمبود اسک و دستکش و محلول‌های ضد عفونی، میان یک عالم دولی و تردید، میان عدددهای هولناک که روز روشن شد می‌کنند و مثل باد خزان، عزیزی از عزیزان این کشور را می‌چینند، میان این همه تلاخی، بیرونی یک چیز طعم این روزها را عوض می‌کند.

صویر چه معجزه‌ها که نمی‌کند! خطوط چه عجیب طنزی می‌کنند و از هاچه خوب به خدمت می‌آیند. نه همه آدم با احساس، این همه انسان قدرش ناس، این همه تصویر، این همه عکس، این همه روح‌های گرافیکی؛ دنیای مجازی این روزها سرپلند است.

عیو، از کوهنا با هم دل

این روزها شاهد نکته تحسین‌برانگیزی در زمینه نوع مواجهه مردم با شیوع ویروس کرونا هستیم، این که بیشتر شهروندان چه در فضای عمومی جامعه و چه در محیط مجازی، به نحوی شایسته از خدمات کادر درمان برای مقابله با این بیماری سپاسگزاری می‌کنند. این مساله به نوعی از واقعیتین و قدرشناسی مردم ما ناشأت می‌گیرد، در واقع امروز آزاد جامعه واقعیت تلاش بی‌دریغ کادر درمان برای مقابله با کرونا را می‌بینند و با همدلی از آن قدردانی می‌کنند.

با پیدا توجه داشت که این قدردانی عمومی مردم از تلاش‌های کادر پژوهشی برای مبارزه با کرونا، به ایجاد نوعی همبستگی اجتماعی منجر شده است. ظرفیتی که اگر به درستی از آن استفاده نشود، به راحتی از دست خواهد رفت. به همین خاطر مسؤولان باید با پیشگیری از ابتلاء کرونا نشود.

دانلود گذگوه من است

به عنوان یک گرافیست این روزها داغدگه‌ای دارم، این روزها که ویروس کرونا در کشورمان پخش شده و بسیاری از هموطنان را درگیر کرده است. داغدگه من همراهی باکسانی است که در صفحه مقابله با این بیماری با ایثار و اخودگذشتگی فعالیت می‌کنند و لازم است همه ما به سهم خود قدردان آنها بایشیم.

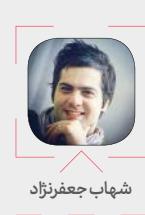
هدف من تشكیر از همه فعلان بخش درمان است حتی شده با یک طرح که نهایت توانی محسوب می‌شود و راهی است برای بیان این حقیقت که به عنوان یک ایرانی و هموطن به یاد مدافعان این روزهای وطن هستم.

معتقدم این قبیل کارهای هنری در روحیه دادن و انگیزه بخشیدن به این افراد بسیار موثر است و می‌تواند آنها را دلگرم کند. همچنین امیدوارم ایجاد چنین فضاهایی بر میزان همدلی مردم اثر مثبت بگذرد و آحاد جامعه را به حرکت در مسیر درست دعوت کند.

با خطر رود رومی شوند. وقتی طرح با این مضمون را در فضای مجازی منتشر کردم، همان کسانی که در صفحه اول مقابله با کرونا هستند و می‌گویند با این طرح و طرح‌های مشابه حسی خوب و اனرژی مضاعف یافته‌اند.

با مانده‌اند، با خطر رود رومی شوند.

شهاب جعفرزاده کارتونیست

55 5.5.5 5

از همان روزهای اولی که خبرگشترش کرونا در کشور پیجید، فضای مجازی پرشاد از توصیه‌هایی بی‌مبنای پیشگیری از ابتلاء این ویروس، مثلاً خلیل‌ها گفتند طبع این بیماری سرد است و با خوردن گرمی می‌توان احتمال گرفتار شدن به آن را کاهش داد. این در حالی است که تاکنون هیچ سند علمی برای تایید این موضوع ارائه نشده است. یابه طور مثال، در هفته‌گذشته این مطلب به شدت در فضای مجازی دست به دست شد که مالیدن روغن کنجد، ویکس و نعناع روی مجاری بینی و بوسٹ می‌تواند در برابر ابتلاء کرونا مصوّنیت ایجاد کند. اما باید توجه داشت، استفاده از این مواد نه فقط تاثیری بر پیشگیری از ابتلاء کرونا ندارد، بلکه می‌تواند باعث زترشدن مجازی تنفسی و جذب بهتر ویروس‌های احتمالی نیز شود. دود کردن اسپند یا عنبرنی‌سرا برای ضد عفونی محیط از کرونا نیز از دیگر شایعات داغ شبکه‌های اجتماعی درباره این ویروس در روزهای گذشته بود. این در حالی است که این ویروس‌ها، موجود زنده نیستند و دود کردن این مواد یا هر